

יום התספורת השנתי

כתבה נוני
ציירו אנג'י ואופיש

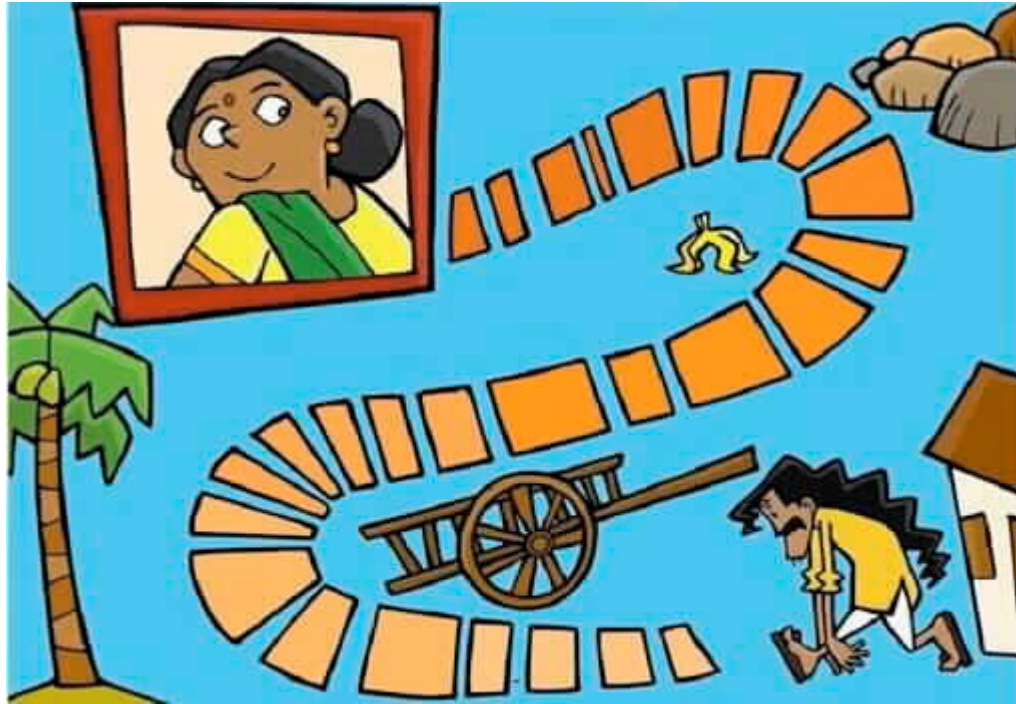

**סרינגרי סריניוואס יצא
כרגיל מביתו והלך לספר
המקומי.**

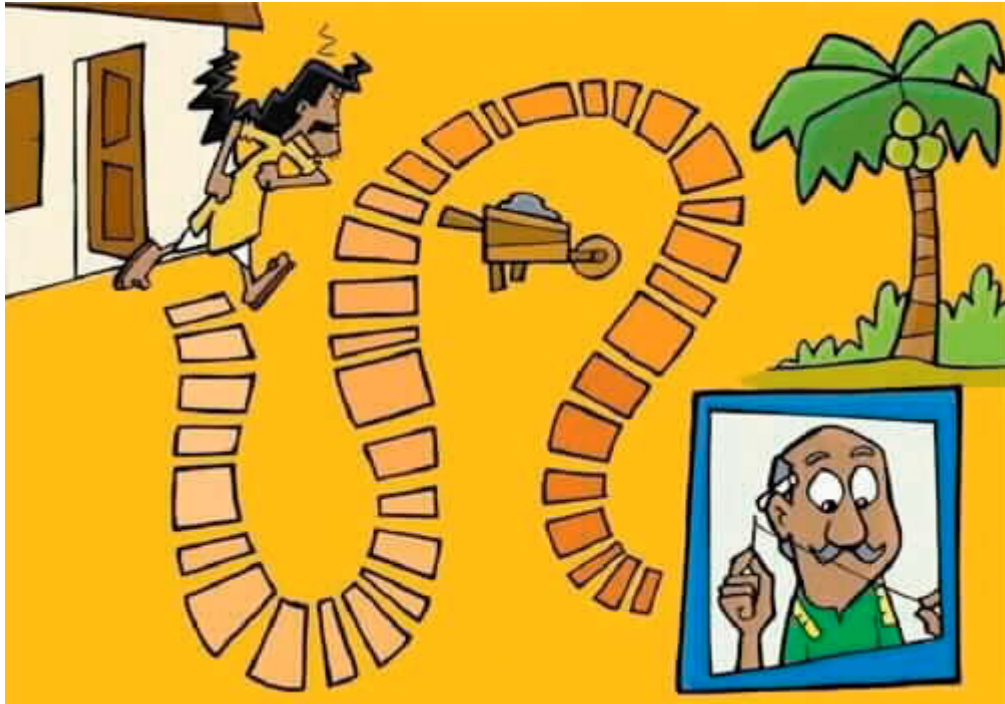
**הגיע יום התספורת
השנתית של סרינגרי
סריניוואס.**

**סרינגרי סריניוואס התעצב
וחרז הביתה לאישתו.**

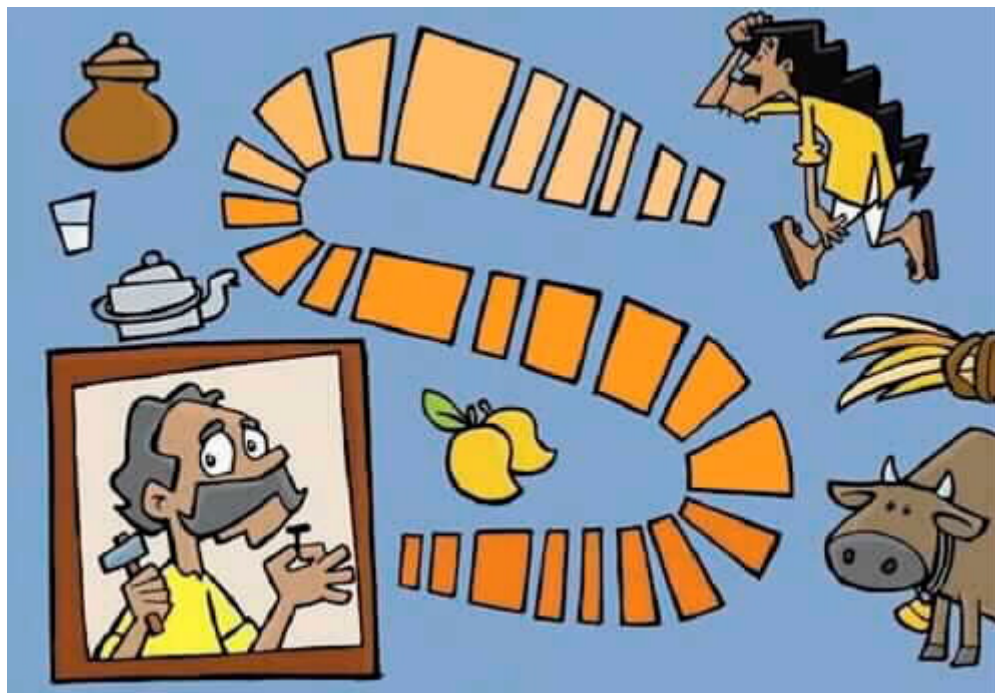
**אבל הספר אמר "אין לי
זמן היום לגזוז שערות
ארוכות כאלה!"**

**סרינגרי סריניוואס כעס
קצת והלך לחברו החייט.**

**אבל גם היא אמרה "אין לי
זמן היום לגזוז שערות
ארוכות כאלה!"**

**סרינגרי סריניוואס התחיל
לדאוג ופנה לחבר אחר
שלו, הנגר.**

**אבל החייט אמר "אין לי
זמן היום לגזוז שערות
ארוכות כאלה!"**

**סרינגרי סריניוואס מסכן.
אף אחד לא רצה לגזוז את
שערותיו ביום תספורת
השנתי שלו.**

**אבל הנגר אמר "אין לי
זמן היום לגזוז שערות
ארוכות כאלה!"**

**הוא נשכב בקרבת מערה
ובכה מרות.**

**בבכי ויצא סרינגרי
סריניוואס מהכפר אל
היער הסמוך.**

**במערה ישן בשלווה נמר.
בכי של סרינגרי סריניוואס
העיר והרגיז אותו.**

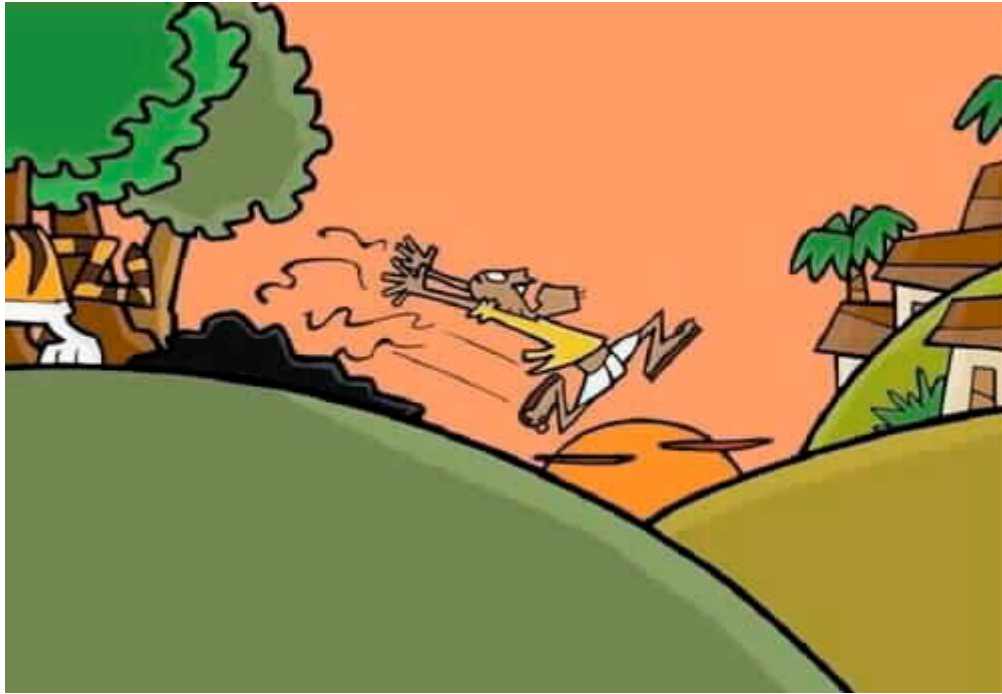
**"עוד מעט ערב. איך אוכל
לשמור על הבטחתי
להסתפר? וי!! מי יעזור
לי!"**

סרינגרי סריניוואס
האומלל נבהל כל כך, כל
כך, כל כך ש...

הוא יצא מהמערה ונפנף
על סרינגרי סריניוואס
בכפות הענקיות שלו.

סרינגרי סריניוואס רץ
חזרה לכפר.
הנמר חזר לישון במערה.

כל השערות נפלו מראשו!

**עכשיו סרינגרי סריניוואס לא יזדקק
לתספורת במשך הרבה, הרבה זמן.**